

**BU DÖKÜMAN;
MERHUM EDEBİYAT ÖĞRETMENİM
NEJDET SANÇAR
TARAFINDAN BİZLERE (ÖĞRENCİLERİNE)
ANKARA GAZİ LİSESİNDE, 1966-67 DERS YILINDA
“ANTOLOJİ DEFTERİ”
OLARAK HAZIRLATTIRILMIŞTIR.
KENDİSİ; ÖĞRENCİLERİNİ, GURUR DUYULACAK BÜYÜK BİR MİLLETİN MEN-
SUBU OLDUKLARINA İNANDIRMIŞTIR.
BU VESİLEYLE NEJDET SANÇAR
HOCAMI RAHMETLE ANIYOR, BİZLERE ÖĞRETTİĞİ DEĞERLERİ PAYLAŞIYO-
RUM**

Gürbüz Mızrak

NEJDET SANÇAR KİMDİR?

Nihâl Atsız'ın kardeşi Nejdet Sançar 1 Mayıs 1910'da İstanbul'da dünyaya geldi. 1934 yılında soyadı kanunu çıktığı zaman Nejdet Sançar askerlik görevini yapmaktaydı. Bu nedenle Atsız'la haberleşemedikler ve iki kardeş farklı soyadları aldılar.

Nejdet Sançar'ın hayatı ağabeyi Nihâl Atsız ile birçok yönden benzerlik gösterir. O da bir edebiyat öğretmeni idi. 3 Mayıs 1944 sonrasında tabutluklarda ve zindanlarda en ağır işkenceleri çekti. Türkçülük Davası'nda yargılandı. Sançar Beğ, Türkiye Komünizmle Mücadele

Derneği ile Türk Ocakları'nda görev yaptı. Daha sonra Atsız'ın genel başkanlığında İstanbul'da kurulan fakat sonradan merkezi Ankara'ya nakledilerek adı Türkiye Milliyetçiler Birliği'ne çevrilen Türkçüler Derneği'nin genel başkanlığını devraldı...

Nejdet Sançar, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi mezunudur. Askerlikten sonra Sivas Öğretmen okuluna edebiyat öğretmeni olarak tayin edilmiş fakat zamanın Milli Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel'i karşılama törenine katılmadığı gerekçesi ile bu görevden alınmış ve Balıkesir Lisesi'ne atanmıştır.

Balıkesir Lisesi'nde görevine devam ederken Türkçülük-Turancılık adı altında Mayıs 1944'de başlayan ve Hüseyin Nihal Atsız, Alparslan Türkeş, Ankara Konservatuarı Direktörü Orhan Şaik Gökyay, Hikmet Tanyu, Türk Tarihi Profesörü Zeki Velidi Togan, Reha Oğuz Türkkan gibi Türkçülerin de bulunduğu davada tutuklanmıştır. Sıkıyönetim Mahkemesi'nde yapılan duruşmalar neticesinde 14 aya

mahkûm olmuştur. Daha sonra Askeri Yargıtay, Türkçüler hakkındaki kararı esastan bozmuş, Nejdet Sançar o zamanlar "**Tabutluk**" tabir edilen hücrede 14 ay boşu boşuna yatmıştır.

Nejdet Sançar, 1960 yılında tek evladı, 15 yaşındaki oğlu Afşin'i kaybedince üzüntüden felç geçirdi ve uzun tedavilerden sonra ancak kısmen iyileşebildi. Afşin'in ölümü üzerine amcası Hüseyin Nihal Atsız, Afşin'e Ağıt başlıklı duygusal bir şiir yazmıştır.

Afşin için 1962 yılında Yeni İstanbul gazetesinde "*Türk Gençliği Nasıl Olmalıdır?*" konulu ödüllü bir yarışma düzenlemiş, bu yarışma daha sonra ki yıllarda da devam etmiştir.

Nejdet Sançar'ın Türkçü dergilerde çok sayıda makaleleri yayınlandı, ayrıca "*Türklük Sevgisi*", "*İrkımızın Kahramanları*", "*Tarihte – Türk İtalyan Savaşları*", "*Afşin'e Mektuplar*" ve "*İsmet İnönü ile Hesaplaşma*" adlarını taşıyan beş tane kitabı vardır. Sançar Beğ'in de ömrü aynen ağabeyi Atsız Ata gibi tabutluklara, zindanlara, işkencelere, mahkemelere, sürgünlere, baskılara ve mahrumiyetlere göğüs gererek Türkçülük yolunda uğraş vermesi geçti.

Hayatını Türklüğe adanmış bu büyük Türkçü, 1975 yılının 22 Şubat günü, Atalarının önünde yağız yere diz vurmak için Uçmağa vardı.

Nejdet Sançar'ın öldüğü gün daktilosunda, genişletilmiş nüshasını hazırlamakta olduğu "*Tarihte Türk-İtalyan Savaşları*" isimli eserinin ikinci basımı için hazırladığı bir sayfa takılı bulunmaktaydı.

Ruhu şad olsun, makamı Cennet olsun.

Lise
DEFTERİ

GURBİZ MIZRAK
P.K. 226 ULUS/ANKARA

ANTOLOJİ

DEFTERİ

1966-1967 Ders Yılı
Öğretmen: NEJDET SANÇAR

Gürbüz Mızrak
Nu: 445
Sınıfı: 6-Fen-C
Okulu: Gazi Lisesi

ŞİNASİ'den

Bağdaki sevmeyi ken dağdaki
Dağdaki gelse kavar bağdaki
Yaksulun zengin açar malinden
Tok olan bilmez açın halinden

Kisiye her işi âlâ görünüür
Kuzguna yaurusu anka görünüür
Kaymamam kargayı bilbil yerine
Çiçek açmış dikenini gül yerine

Elde altın bileziktir sa'nat
Ki verir ehline fevz-ü rifat

Beni küçük düşüren gayemin küçüklüğüdür
Büyük belâyâ sakan gönlümün büyüklüğüdür

Göğemi erdi basım yeryüzüne geldimse
Varmı bak bencileyin yıldız düşkün

Haktââla kimseyi bir ferde muhtaç eylemesin
Yaksa halkın ettiği ihsana değmez minneti

Bizim şeyhin kerâmeti olur mâkul

Gül dikensiz almay yâr dahi engelsiz
Ayağında danu yak pesleşen ister başı.

ZIYA PAŞA'dan

8. Bend

Her şahsı harim-i Hak'a mahrem mi sanırsın
Her taç giyen çulsuzu Ethem mi sanırsın

Dehri arasan binde bir âdem bulamazsın
Âdem görünen harları âdem mi sanırsın

Bir illeti kul sonra müdavata tasaddi
Her merhemi her yâreye merhem mi sanırsın

Kibre ne sebep yaksa vezirim diye gerçek
Sen kendini destur-i mükkerem mi sanırsın

En ummadığın keşfeder esrar-ı derûnunu
Sen herkesi kâr âlemi sersem mi sanırsın

Bir gün gelecek sende perisan alacaksın
Ery gonca bu cemiyeti her dem mi sanırsın

Namerd alayım çarka eğer minnet edersem
Ceurinde seni ben kadar etsem mi sanırsın

Allaha tevekkül edenin yardımcısı Hak'tır
Nâret gönül bir gün sad alacaktır

9. Bend

Pek rengine aldanma felek eski felektir
Zira feleğin meşreb-i nâsâyı dânektir

Allaha sığın şahs-ı halimin gayabından
Zira yumşak huylu atın çiftesi pektir

Yaktı nice canları o nezaketle tebessüm
Şir dâhi kasdetmesi cânâ gülerektir

Bed-arla necabet mi verir hiç ünifarma
Zer-düz palan vursan eşek yine eşektir

Bed-mâye alan anlaşılır meclis-i meyde
İşret güher-i âdemi temyize mihenktir

Nuş ile yala gelmiyeni etmeli tektir
Tektir ile uslanmıyanın hakkı kâtektir

Nâdamlar eder sohbet-i nâdamla telezüz

Af ile mübeşşer midir eshâb-ı merâtib
Kanun-i ceza acize mi has demektir

Milyanla çölen mesned-i izzette serefrâz
Bir kaç kurusu mütekibin cāyü kürektü

İmān ile din akşadır erbab-ı gına
Namus ile hammiyyet sözü halk-ı fıkara

Zafernāmeden

Vermedi ablukada şen-ı dānanmaya hālet
İngiliz devletine olsa seyaçü amiral.

Ashere verdi kumandayı misāl-i Banapart
Genci kim gelmedi hiç silsilesinden General.
Padişahın adı vardır yalnız dillerde
Zâtilde taht-ı hükümette hakiki fa'al

Müslüman lânet eder, gayri müslüman lânet
Kimseler kuyetini bilmedi hâlâ bu ne hâl
Kendi sultan değil amma nice sultanı

Maksadı üpre eder bençle gibi istimal
Ayk nazik ki eğer şapkele bi kunduracı
Emine gele eder tâ kapudan istikbâl

Lutf-ü ihsanı gibi omru ola nâmahdud
Dini imanı kaeleri kesbede feyz ü ikhâl

Yârimi beş ket'a safine idi hükümünde fidal
Tuttu bu Rum gemisin bi sene ikdama bedel
Hiç hakimiye den aydın çıkılken emel

NAMIK KEMAL' dan

Sen aldun ceur ile ey dil-siken mahzûn ben
mahzûn

Felek gârsün sevinsin şimdi sen mahzûn ben
mahzûn

Ölürsem gârmenden millette ümidettiğim feyyi
Yapılsun sen-i kabrimde vatan mahzûn ben
mahzûn

Çekmedim āmrümde zencir-i esaret bağını
Kayd-ı dünyadan muarreyim bilür dünya
beni

İşte meydan-ı hammiyyet kaçma ey cellâ
d-ı zulm

Ya seni mahueylesin Allah cihanda yatacı

Kurban edip vücudumu ben rah-millete
Terk eyledim hayatımı fiki-i hammiyyete
Cismim Ademde olsada hu'nun başı seni
Vermem mecal ben sana halka hiyanete

Zalim olsa ne rütbe bi-pevva
Yine bunyâd-ı zulmü big yikâz

Merkez-i arzı atsalarda bizi
Küre-i arzı patlatır çıkarır.

Namus ile ifan yetişmey mi mükâfat?
İkbal yolu gerisi Kemal'in kapanıktır.
Çak ak göremesende saçında, sakalında
Elminnetülillah yüzü ak, alnı açıktır.

Hâke yiy sümekle mümkünse yer üstünde hayat
İtiyâr et altın hâkin mematin rûmine
Hürriyet Kasidesin'den

Hâki olduysa millet şarına nobsan gelis sanma
Yüre düşmekle ceher sakit almay kadri kuymetten

Kilub-ı zulme kalih geçliğin nâzende sahralen
Uyan ay yareli şir-i jeyan bu hab-ı gafletten

Mahveder kendini hürriyet için tûlbûl
Cehili mi bu belâ âlem-i rûs mihnet için

Memleket litti rûne bitmecli hâlâ sen ben
Bize bu hâl ile bizden büyük almay düşman

Baykuş Sesi

Ah yaptık sı mübarek vatanın her yerini
Şahtık eflâke kaalen dudunuy, ateşlerini
Kapadı gözde alanlar çıkarı gözlerini
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-ı kara maderini

Düşünün deur-i zühurundaki şanlı demini
Palduruker sühecları bu fena âlemini
Tutacak bu çacığı kalmadı mı mâtemini?
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-ı kara maderini

Vatanın nihbetine, derdine can mı dayamış.
Düşmanın göre gözü yare gibi kan basamış
Bu kaalen zulme de insan değil, iblis utanmış
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-ı kara maderini

Ah Rabbim var ise mâil-i feyyad aldun
Vatanı kahr ile, tahris ile mütaad aldun
Hepimiz zalim isek sendemi cellâd aldun?
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-ı kara maderini

Vatan euladına maskaf gibi rahm etmediler
Hastaya bakmadılar, yareliye gitmediler
Dittiler etlerini, tiptigini ditmediler
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-kara maderini

Bulunaydı seni bizler gibi üç tane seven
Yüzüne bakmaya da katemedeydi düşman
Etni beslediğin halk yedi ah vatan
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-kara maderini

Daymadı çayleimiz kan ile alsun dalsun
Bahalar ağlaya dursun, analar saçın yal-
Yüzümüze yerde sürünsün, basımız taş alsun
Vatanın bağına dayamış düşman hançerini
Yak imiş kurtaracak baht-kara maderini

Muhammes

Âmâlimiz efkârımız ikbâl-i vatandır.
Serhadimizde kalıcı bizim hâk-i bedendir.
Asmanlılar zîynetimiz kanlı kefindir.
Kavgada şahadetle kâim alıyız biz
Asmanlılar can veriyor nâm alıyız biz.

Kan ile kılıcı güünen bayrağımızda
Can karkusu gezmey avamızda, dayamızda
Her gusele his sıi yatar taprağımızda
Kavgada şahadetle kâim alıyız biz
Asmanlılar can veriyor nâm alıyız biz

Tap patlasın atesleri etrafa saçılın
Cennet kapısı can veren ihuânâ açılın
Dünya da ne bulduk ki âlimden de kaçı-
Kavgada şahadetle kâim alıyız biz
Asmanlılar can veriyor, nâm alıyız biz

Murabba

İste aduv karşıda hazır silah
Siz yiğitler vatan imdadına
Siz ilei arş bizimci fetâh
Siz yiğitler vatan imdadına

Söyle mahvet cismini Namuk ki âlem tâ ebed.
Seng-i kabrin görmesin, nam ü nişanın duymasını.

Furak ü hapsü nefsi kadr ü namusunla
gârlüm hep
Cihanın bin belâsından bana peşma mı
kalmıştır.

ABDÜL HAK HÂMİD, den

Yine sen ey yabancı andan Türk
Ki değildi tekin, yamandı TÜRK!
Ellerin gârmedikçe itliğini
O bırakmaz bugün yığıtlığını

İsrulusa anızın kudurus
Yıldırım yağdırsa karsı durur

Puuta mı dalalım, Tunada mı kalalım?

Bize göre hauer baş!

Rus avası nerece, onu haber alalım

İçi dışı çıkar baş!

Bizi iyi bilis o, yıla yıla gelis o,
Ana göre gileriz!

O vatan ala var, basımızı biz atan
Ana siper ederiz.

Sen Türk namını anyarken büyük egil.

Türküm dedim de kendimi sandımeli ben
Hüda.

Türanı isterim ala hâkim zamane

Esi yak Türkün evet erlikte

Arslanuz olmayuz elbet tilki

Dünyada her ne varsa sizindir deniz, kara,
Biz isteriz ki Türkeli çıksın ufuklara

İndimede Türk ağulları ancak bir bed-el-
Türk, onda şüpheli ettiği gün pek kederlidir.

Tiji bil Maskaf ki biziz TÜRK
Deriz ona bizden uzak al, ürk!

Vatanperver el bu de seu milleti
Bilirsin hayaten nedir illeti

Vatan askına her şey olsun feda

Hammiyyet ki ask-ı vatanı ona
Bütün asker payımal olmalı

Galıptı olan helâke talip

Her kadeh lakde doğru bir basamaktır.

Mert bir ü civarı bir görüyor
Bizi düşman da öyle görmelidir

Kulüp ecdada imtisâlı evlâd
Bir gün insan olur da hakkıyla
Cana varlardan intikâm alır.

Gâkten iniyar sancağımız aynı şafaktır!
Her mevesi bir nâzile, bir cilve-i şaktır!
Dağlar ona der gelmede bir gün uçacaktır.

Meydan-ı harbe munhasır almış celâdet!
Türkün muharib olmak evet, eski âdeti;
Ondan ziyade mert olamaz şii-i ner!

Ferdi bir ihtiyac o evet, ask-ı yârdır
Millî bir ihtiyac ise ask-ı diyardır.

Jihām-ı Nusrat

Bildim mi bugün hadicini ey düşmen-i mağrur
Ey düşmen-i hayretcede, ey düşmen-i makkur?
Gördün mü ki Türk ordusu istese edermiş
Aleakları bir kat daha alcaalmaya mecbur.

Türk ordusudur milletin eulâd-ı kiramı,
Git hâr ü zebun mâbede takdis et o nâmı.
Macruh ve muhakkar ceberrutunla beraber
Bii ömü-i zelilin sana tağpınca devamı.
Türk askeri! Ey memleketi kurtaran eulâd
Senden feyzan etti bu imdâd-ı Hudâdâd
Sensin o bahadır ki bugün düşmanı kıldın
Sinente Çanakkal' eji bu kal'e i pulâd.

Nesirlerinden Seçmeler:

Her şeyde müttelik olan bu cemiyete
Kale değil, dağlar dayanmaz.

Harım ile paymal olan bu toprağın
Üstünde geçmekten, altında yatmak
Euladı.

Siyasi muhabbetler payidar alamaz.
Muharebe meydanı askerın düğün
Yeridir.

Adaletin girildiği yerde şikayet kal-
maz.

Nihayetsizlik semaya mahsustur.
Ask kâr olsun, fakat namus gözü
Açık olmalıdır.

Bir zincir ne kadar kıymetli alursa
olsun yine zincirdir. Tabiat-ı insa-
niye onu koparmak ister.

Ölümlerin en şereflişi askere ölmek-
tir.

Vatan muhabbeti neden erkeklere
mahsus bu imtiyaz olsun?

Af, cezadan müesserdir.

Bir milletin nisvanı, derece-i te-

rakkisinin mizanıdır.

Âlim târifeye gelmez.

Büyük halk alınanların kederlerinde
de büyüklük görülür.

Bir heykelne kadar güzel olursa ol-
sun ruhsuzdur.

TEVFIK FİKRET' ten

Millet Şarkısı

Ciğnendi yeter varlığımız cehl ile kahre,
Dağılandı mübarek vatanın bağı sebebiyle;
Birlikte bugün bulmalıyız derdine çare,
Can kadesi, kan kadesi san kadesiyiz biz!

Millet yaludur hak yoludur tuttuğumuz yol

Ey hak yasa, ey sevgili millet yasa, varal!

Gel kaderim, annen sana muhtar, ona karmak,
Karmak ona, kurtarmak o bi-bakhtı vajiyfen.

Karında göğüs bağı açık âlgün yatıyor, bak,
Onsuz yasa maktansa beraber âlûs ekuen!

Her an o güzel sineyi hancerliyar eller

İmladına karmarsak eğer mahru mukaver

Zulmün tozu var, gülleri varsa, kalası varsa;

Hakkın da bükülmez kalı dänmez yüzü vardır

Göz yumma güneşten, ne kadar nuru kararsa

Sânmez ebedi her gecenin gündüzü vardır.

Millet yaludur, hak yaludur tuttuğumuz yol

Ey hak yasa, ey sevgili millet yasa, varal!

Vaktiyle baban hiç kimseye minnet mi ederdin;

Yok, kalmadı hâsâ, sana zillet pederinden;

Dünyada şerefti yaratın milleti, fevdi

Silkin us mezillet tozu uşun üzerinden;

İnsanlığı pâmâl eden alçaklığı yok, ey,
Billah yaşamak yerde sürüklenmeğe degmez.
Haksızlığın envarını gördük: Bu mu kaun?
En gamlı sefaletlere düştük: Bu mu devlet?
Devletse de, kanunsa da, artık yeter olsun
Artık yeter olsun bu deni zulm ü cehalet
Millet yoludur, hak yoludur tuttuğumuz yol
Ey hak yaşa, ey sevgili millet yaşa, varal!

Kılıç

Çelik altında muhakkak eğili günlerce
Bir çelik parçası, bir tığ-i mehib olmak için
Sana yatmakla geces ömür rüyamında bütün;
Ne hâzin iskence!

O çelik parçası bir gün bir ehemmiyet alır,
Kaca bir kaumin olur hâris-i istiktâli
Kaca bir memleketin ırzı, hayatı, mâli
Ona vabeste kalır.

O zaman ey ebedî hâm-i şan-ı akvam
O zaman sen yed-i kakkas-i hamiyette
Olarak ehl-i tahaddüye neirsün hüsnan,
O zaman en nâgâm.

Kalbe sekinle gelin nes'eli bir his-i felâh
Sana baktıkça fahûrâne pauldar gözler
Sana ey seyf-i mücellâ, sana ey berk-i
Sana ey sarlı silah. ⁷paper

Kimmeden ümmid-i feyz etmem dilemem perü bâl
Kendi cevrim, kendi eflâkimde, kendim tairim;
İnhina tavk-ı esaretten girandı bayruma
Fiki hür, üfânı hür, vicdanı hür bir sairim.

ZIYA GÖKALP. tan

Millet

Sarma bana aymağımı bayumu;
Beş bin yıldız millet gibi yaşarım;
Sarma bana ailemi sayumu:
Sayum Türklük, say büyüğüm hüküm.

Singü beni ayusa da vaktelemi unutmam
Dilde, dince müsterekiz hep gelmiş bi dilden
Reuletimin kaygusuyla milletimi unutmam
Anadolu bi iç ildi, ayılamaz dış ilden.

Deme bana: (Oğuz, Kayı, Osmanlı...)
Türküm bu ad her ünvanların üstündür.
Yaktır Özbek, Nağay, Kurgı, Kazanlı
Türk milleti bir bütümlük bütünlüdür.

Gök, Ay, Yıldız, Dağ ve Deniz hanları bü-
tün âlmüşler
Yalnız diri Günhan kalmış altın yayı elinde;
Bakti dedi: (Maskofla Çin, Türk kavminin
bâlmüşler.
Artık onları his alacak Rusya da da,
Çinde de.

Her ülkede Türk bir devlet yapacak,
Fakat bunlar birleşecek nihayet...
Her bir dille aynı dine tapacak
(Alacak tek harsa mâlik bi millet.)
Ey Türk ağlı! artık ne ben, ne sen, ne o;

birşey yok...

Uluslar yok, uruklar yok ancak büyük
Turan var.

Siyasette şirik olamaz, ayrıca han ve bey yok..
Türk ruhunda yalnız bir il, yalnız bir İl-
han var...

Lisan

Güzel dil Türkçe bize
Başka dil gece bize
İstanbul konuşması
En saf, en ince bize.

Lisanda sayılı öz
Herkesin bildiği söz;
Mânası anlaşılan
Lügata atmaktan göz.

Uydurma söz yapmayız,
Yapma yola sapmayız.
Türkçeleşmiş Türkçedir
Eski köke tapmayız.

Açık söyle kalmalı
Fikre sık salmalı;
Misteradif sözlerden
Türkçesini almalı.

Yeni sözler gerekse
Bunda da uy herkese;
Halkın söz yaratmada
Yollarını benimse.

Yap yaşayan Türkçeden
Türkçeyi incitmeden,
İstanbul'un Türkçesi
Olsun zenkine yeden

Turanın bir ili var
Ve yalnız bir dili var;
«Başka dil var» diyenin
Başka bir emeli var.

Türklüğün vicdanı bir,
Dini bir, vatanı bir;
Fakat hepsi ayrılır.
Almazsa ~~bir~~ biran bir...
İlahi

Yüce Tanrı! Biz ki yavru Türkleriz,
Sana geldik vatan için durmaya!
Yurdumuzun necatini dileriz.
Elimizi açtık işte semaya!

Biz yalvarırsın iken söyle: Âmin!
Duamızı kabul eyle: Âmin!

Yüce Tanrı! Bize pâk bir yürek ver,
Temiz askla sevmek için vatanı!
Hudut emniyet değil, bir tunc bilek ver,
O eymeden, biz ezelim düşmansın!

Hilâlât hâca yenilmesin: Âmin!
Türklük bitti denilmesin: Âmin!

Yüce Tanrı: Kalbimizi uyandır,
Yasamanın mânasını duyalım!

Bes bin yulduz Türk onurla şanlıdır,
Biz de Türkün sayınımıza uyalım!

Bu say sanda daim alsun: Âmin!
Hak yolunda kaim alsun: Âmin!

^{5 milyon}
Yüce Tanrı! Biz üç yüz bin şehidi,
Unutmadık, siyemizde kinler var!
Kader, çabuk denilmedi, kesileli,
Yemin ettik kalmayacak bir ^{10.000} Bulgar!
Bize güç ver, çabuk büyüt: Âmin!
Verceğiz kanlı öğüt: Âmin!

Yüce Tanrı dirilt eski kurtları!
Bir demirci çekiciyle set yarsın,
Geri almak için ayız yurtları!
Bizi yine Erişeneden çıkarın...

Kanlanalım, canlanalım: Âmin!
Günelden güne şanlılanalım: Âmin!
Altın Yurt

Çinli bir Türk, Ulutas, Çin dilini, ilmini
öğrenerek «mandarin» ünvanını kayandı;
Senelece kumanda etti Çini, Macini,
Birgün artık Çinlilik hayatından usandı;
Ulanmadı gönlünde Türk duygusu uyandı.

Türkan yurdu uykuda, hanlar kalmıs hâkansıy.
Karakurum büyük suz, Altınordu dağınık!
Bu âksüzlük halini gören bir Türk vicdansız
Almalı ki gönlünde ıslamasın bir yanık...

Ulutaşın kalbinde Türklük aşkı kudurdu,
Çıktı kura, Kurultay derneğini kurdurdu.

Dedi: «Ey Türk hanları! Türkün ayak bastığı
Her yer ana vatanıdan bir parçadır, bu vatan
İstiyarki her elde Altınardı bayrağı,
Bütün Türkler birleşsin bu birlikte İlhan
Saltanatı dirilsin, Türk hâkanı Altındağ
Eteğinde donatsın parlak, yüce bir otağ.

Karakurum cenneti eskisi gibi şenlensin.
Türk yurdunun şanlıları, Türk ilinin duyğusu,
Eski yolda yaşansın, eski sesler dintsin;
Sarka, garba yürüsün Aqyhanın ardusu,
Eski yolda Faqfurlar, Şahlar, Çarlar, Sultanlar
Vergi versin hanlara, vergi alsın Hâkanlar...

Ey aymaklar alaylar! Birleşelim, Türk bir say
olduğunu herkese, her tarafa anlatsın;
Hangi millet, hangi bey, hangi aymak, hangi boy
Bas egmeşe basını myrağımı patlatsın.
Türk milleti bir ordu, katılmayan kaçaktır.
Yazımızda yazılı: «Harpten kaçan alaktadır»

Ulutaşın söylerken, genç Temüçin karşıdan
Bu hutbenin ruhunu dikkat ile dinlerdi.
Bu genç sonra Çengiz Han olup çıktı meydana
«Büyük iş» in pek yakın olduğunu gösterdi
Türk ayağı nereye basmış ise yürüdü
Altınardı yeniden Altın Yurdu büdü...

Tanzimat
öncesi

Türk Milliyetçiliği Tarihi Vesikâları:

1. - Holukü'nün Mektubu
(M. Ö. : 84) : (Hun hakarı) :
Holukü'nün Çin hükümdarına
cevabı:

- Güneyde büyük han sülalesi hüküm sürüyor. Kuzeyde ise güçlü kun sülalesi hükümet sürüyor. Kun göğün mağrus oğludur ki ufak saray tesrifat ve merasimine ehemmiyet vermez.

2. - Gök Türk Anıtları : (7. yüzyıl)
Türk Ağuy beyleri ve milleti!
İsittin! Üstte gök basması, altta yer delinmeysi Türk milleti ilini, töreni kim tarab edebilir?...
Üstte mavi gök, altta kara toprak yaradıldıktan sonra ikisi arasında kisi ağulları yaradılmış. Kisi ağulları üzerine atalarım Bumin Kağan, İstemi Kağan hükümdar olmuşlar.

3.- Kaşgarlı Mahmut: (11. yüzyıl)
Divanü Lügati't - Türk

Tarixin devlet günesini Türk burçlarında doğdurmuş olduğu nu ve onların gökleri üzerindeki bütün yıldızları söndürmüş buldu duğunu gördüm. Tanrı, onlara Türk adını verdi ve onları yer yüzüne hakim kıldı. Zamanın hakim larını onlardan çıkardı. Dünya milletlerinin idare yularını onla rın eline verdi. Onları herkese üstün eyledi. Kendilerini hak üpre kuvvetlendirdi. Onlarla birlikte calasarı, onlarla birlikte olanı aziz kıldı ve Türkler yer yüzünde onları her dileklerine erdirdi.

4.- Fahreddin Mübarek Şah:
(12. yüzyıl)

Tarih-i Fahreddin Mübarek Şah'ın parçaları:

Türk'ün Özellikleri:

a) Bütün milletlerin insanları

yurtlarından uzaklaşınca horlan ır; Türkler müsterna.

b) Parayla satın alınan bir insa nın padişah olduğu görülmemis tir; Türkler müsterna.

c) Türkistan dünyanın en büyük ülkesidir.

ç) Türkçe en güzel ve en hey betli dildir.

« Eğer biri sorarsa ki ululu ğun ve devletin Türklerle nasib olmasının delili nedir?

Ona şu cevabı vermek lazım:

- Cihan halkının hepsi kendi milleti arasında, kendi sehrindey ken aziz olur ve hürmet görür. Yabancı yurda giderse horlanır, hürmeti kalmaz. Yalnız Türklerin durumu bunun aksinedir. Onlar kendi yurtlarındayken diğer Türklerden farksızdırlar. Lâkin oradan ayrılıp müslüman memle ketlerine geldiklerinde kadir

ve kıymetleri artar bey ve hükümdar olurlar.»

« İslam zamanından bu güne kadar parayla satın alınmış kâlerin padisah olduğu görülmemiştir; yalnız Türkler müstesna. Türklerin padisahlık olan ve aklının üstünlüğü, fikrinin doğruluğu, bilgisinin çokluğu ile tanınan Alp Er-Tunga'dan bir söz nakledilir:

— Türk, sedef içinde denizle bulunan inci gibidir. Kendi yurdunda bulunduğunda kıymeti yoktur. Lâkin oradan çıkınca denizden ve sedeften ~~para~~ çıkması inci gibi kıymetlidir. Hükümdar tasarrufların ve gelinlerin ziyafeti olur.

5. - Ali Şir Nevai: (15. ssr.)

Muhakemet ül Lügateyn'den
« Türkün ahlakının yaradıcısı, Farstan daha üstün olduğunu bundan daha kesin tanımlıyor.

hiç kimse buna karşı bir şey söyleyemez.»

6. - Vani Mehmet (17. yüzyıl):

Kendisi din adamı (Müderris) dir. Bir Kur'an tepsiyi vardır.

Hz. Muhammed, Tebuk kayasına çıkacağı sıra srap miskinliğine karşı «Terbe» suresi:

« Eğer siz buyrukları gözetmezseniz, Tanrı sizi en büyük âgap ile cezalandıracak ve sizin yerinize sizden olmayan, başka bir kaumi kayacaktır. Sizin suusa çıkmamanız, Tanrıya hiç bir zarar vermez. Çünkü Tanrı her şeye kadirdir.»

Maide Suresi'nden:

« Ey müminler! Başlarınızı dininizden döndüğünüz takdirde; Tanrı öyle bir millet getirecektir, Tanrı onları, onlarda Tanrıyı sever. Onlar müminlere karşı ancak gönüllü fakat kâfirle-

39. Ayet

54. Ayet

günü söylüyor. Ona göre Osmanlıca Türkçenin lehcesidir.

2) Secere-i Türkî (Tercüme):

Ebül Gazi Bahadırhan'ın eserini tercüme etmiştir. Eserin işlediği konular:

a) Osmanlıca'nın bir lehçe oluşu

b) Türkistan tarihi.

Ali Suavi:

İlim adamıdır.

Türkçülük fikirleri:

1) Türk ırkı askeri, siyasi, medeni yönleri bakımından bütün ırklardan üstündür ve eski bir ırktır.

2) Türk dili dünyanın en zengin ve en mükemmel dilidir. Kur'anın en büyük dilleri bile Türk diline nazaran geridir.

3) Türk ırkı dünya tarihinde en büyük rolü oynadı. Bilhassa İslâm kültürünü, Türler may-

dana getirmişlerdir.

II - Devre Türkçüleri

Necip Asım Yazıkçıy: (Türk Tarihi.)

Veled Çelebi İzbudak: (Mevlana'nın 12. göbeğten tarunu. Türk Dili Sığatı vardır.)

Semsettin Sami (Dilde Türkçülük alanında çalışmaları vardır. Kamus-u Türkî adlı lügat kitabı vardır.)

Necip Türkü.

III - Devre Türkçüleri:

Tanzimattan sonraki Türk milliyetçiliği üç ayrı kolda gelişti:

1) Tarih anlayışı.

2) Dil "

3) Millet "

Bu devre Türkçüleri:

Şhmet Hâkîmet Müftüoğlu:

Servet-i Fümûn hikaye yazardı. Bu devrede yapıldıkları-

ni «Haristan ve Gırlistan» adlı eserinde toplar.

Türk milliyetçiliği:

a) Dil alanındaki:

«İnsan konuştuğu ve yazdığı dile hakim olmazsa neye tutukmeder.»

«Dilimiyde her his, her fikir, her düşünce vâhkan ifade olunur. Yazmasını bilmek şartıyla.»

b) Milliyetçilik anlayışı:

«Ey Türk ağlu!

Alnuna yükselt, göğsünü ger, etrafına gurur ile bak. Şyâğırun altında görülen su geniş cihanın hakimi sensin, senin neslin olacaktır.»

Çağlayanlar: Şlp Aslan Masalı

«Ey Türk eli!

Reiranelerinin erkayıyla mamureler süslenir. Sen nasil bir ocaksın ki sağumun kışkıllarında ateşler gizlidir. Baykuslardan, bülbül se-

dası gelir.

Ey Türk kacları!

İrkında ne yaratıcı bir feyyz vardır ki hem ölüme asker yettistirir, hem ebediyete hüner eritirsin.»

Çağlayanlar: Şyşe Kızla Vato

«Bir ülu çınarsın ki kullar, eğilmey; ölü, inlemeysin. Kararla corak kumlukları sularken ekmeğini alının terine batırır yer, yine düşman karşısına yaralarla beraber her yerde bir istihkâm gibi çıkarsın.»

Sen sarkın kınına girmeyen kılıcıdır. Dövüle dövüle taular, vurula vurula kullursun. Yine her parçandan, bir kull cum; her kullcumundan bir simsek çıkar. İlâhî bir kullüvün, ebedî bir feyyiz var. Ey Türk!»

Çağlayanlar: Üzümcü

Ömer Seyfettin:

a) Dil anlayışı:

« Dünyanın en mükemmel, en sade ve tabii bir sarfı olduğu bütün lisan alimlerinde iddia ve beyan olunan Türkçe sarfını tanımalı, onun üzerine ifsad edici bir leke gibi düşen ezeli kaideleri atmamız. İrabi ve Farsi edatları asla kullanmamamız, hele terkipleri mutlaka mutlaka Türkçe kaidesiyle yapmamız. »

Genç Kalemler: Yeni Lisan

b) Millet anlayışı:

« Dini, lisanı, ırkı, Tarihi, ırkı, mefakiri ayrı olan fertlerin me- muundan, müsterek bir milletet teşkil etmek imkanı yoktur. Osmanlılık, hakikatte devletimizin namundan başka bir şey midir? Ruşturyada yaşayan Osmanlılara, İlahi bir millet, Ruşturya milleti denemezdi. Osman nerele olursa ol-

sun her yerde standı.

Türkçe konuşan bizler de 5000 senelerlik bir tarihin, kâla pek eski bir esatirin sahibi olan bir milletiz. Osmanlı devletinin memleketinde, Kafkasyada, Azerbeycanda, Türkistanda, Buharada, Kasgarda, hasıl nerde yaşarsak yaşayalım; halis muhlis Türküz.

Ashab-ı Kehfimiz Mukattemesin^{den}

« Bir cinsten olmayan şeyler cem edilemez. Meselâ: 20 kestane, 8 armut, 9 elma; nasıl cem edeceksiniz? Bu mümkün değildir. Bu imkansızlık nasıl riyazi bozulmaz bir kaidese; birbirlerinden tarihleri, ananeleri, meylleri, misereseleri, lisânları mefkureleri ayrı milletleri cem edip, hepsinde bir millet yapmak da o kadar imkansızdır. Bu milletleri cem edip Osmanlı dersiniz yanılmı? Olursu-

nuz.

Bomba: Hürriyet Bayrakları.

MEHMET EMİN YURDAKUL

Biz nasıl siir isteriz?

Biz o siiri isterizki çift giden babalar,
Ekin biçen genç kıylarla, odun kesen
analar

Yanak sesin dinlerken göz yaşların
silsinler

Milletleri öldürmeyen fazi letler zi-
ne bizde.

Sözde sebat, iste azim, sabır bizim
kaumimizde.

Sen dağmamış olsaydın dünya geri
kalırdı.

Gök kubbenin altında her yeri yas
alırdı.

Pencen kadar zekarı da,
Elinkinden üstündür.

Türkten başka bu gün de diiltici
kuşvet yak.
O verdiğin ahlâki kışletmises mil-
let yak.

Her millete serbestçe yaşamaya hak
veren,
Vicdanlarında Allahsa yerlerde
de ancak sen.

Onun ulu milletinin çoban güden
evladı,
Başka ırkın elmas taçlı haka-
rından uludur.

Ey Türk ırkı! Ey deniz ve
atesin evladı!

Ey binlerce yurt kıran, ey
yüzlerce taç giyen;
Ey dünyaya efendi olmak
için doğan sen;

Tanrı senin alına bir kara-
bahıt yazmadı.

Yunan Sınırını Geçerken

En güzel yüz bize cürkin, biz severiz
Türk yüzü,
En iyi öğ bize fena, biz severiz Türk
özü;
Milletimiz alkışları anıldıkça
Türk sözü.
Biz Türkleriz, biz bu kanla, biz bu
adla yaşarız.
O ninniler: Yine bu gün bize söyler
«söğüdü»...
O dillerdir: Yine bu gün bize verir
öğüdü
Milletimiz, çocuk idi o seslerle bü-
yüdü.
Biz Türkleriz düşmanlara yalın
kılıc ile koruruz
Hangi Türktür, gerdanına urgan kemeri
kurdurur.
Hangi Türktür, mescidine çarlı kule
kurdurur.
Milletimiz kale olmaz böyle
günde kim durur
Biz Türkleriz, kızılmak olur bays

Türkcülük Anlayışı:

« Türk birliği! Bu benim bir mu-
barek imanım.

Bu mukaddes askı ben,
Bize ayrı yurt verer, ayrı dille
söyleter,
Allahın birliği gibi yüce tutu-
rum.»

Sarp Kafkasta Erziyas,
Hic bir zaman Türkleri kardeşlik-
tan ayurmaz.

Bu saf kanı taşıyan,
Her bir insan, asiret,
Türk diliyle konuşan
Her bir şehir, memleket,
Senin birer euladır, senin birer oymağın,
Senin birer öğ yurdun senin birer bucacağın

Yaptı sana ağlamayan çüre,
Yaptı sana titremeyen vicdana,
Yaptı sana yaparmayan ellere,
Yaptı seni kurtarmayan insana.

Aç Bağrını Biz Geldik
Bu gün yine tarihin başladığı bir gündür;

Astığımız bayraklar,
O canavar kullara mahkum olan
topraklar,
Zulm altında inleyen esir Türkler için
dır.

Biz ne zindan ve zincir yaratmıyız
Tanrı'nın,
Hatas için dünyaya gönderdiği erleri;
Şarka büyük bir deşer kapılayan ya-
rının
Rüyasına can vermek yeminini ediniz.

Rüzgâr, tipi, fırtına... Bir şey beni râm
etmez;

Gökler, yerler açılacak...
Üzerime tufanlar, yanardağlar sa-
çılacak;

Benim erkek gövdem için bir kelime
titretmez.
Ben o yun ki kanıyla ölümlüğüm
escedim;

Titretici şeylere hiç bir gün deş çök-
memiş;

O ne kuduz canavar, ne simsekli yel-
duvan,
Ne kasırga önünde, korku yaşa dök-
memiş.

İnanırım düşmanım zayıf devlet deşil-
dir;

Belki onun ayağı
Kursun dağlar altında sağlam duran
toprağı,

Üzerine bir dünya çökmüş gibi eğilmiştir.
İşte her bir cephede iyü çelikten istikâm,
O cehennem ağılı topraklarla uluyor;
Her Moskafun göğsünde vahşi hür, kir,
intikâm.

Kan yalamak isteyen kaplan gibi soluyor
Belki bu ilk su arın ruhlardan sandır;
Her ülkeyi bir kanlı sahneye döndü-
rür.

Ellerini yangınlar aleviyle ısıtır,
Miraneler üstünden baykuş gibi hay-
kırır...

Su kadar ki bu kuvvet
Kalbim gibi kalblerin huyunda bas
keser

Irakim gibi bir millet
Onun zalim bin Kazak alayını mah-
veder.

Ey sevgili memleket!
Ac bağırsı biz geldik;
Sana necat, hürriyet
vermek için yükseklik

Ac bağırsı, Oğuzun
Toprakları can bulsun
Evladları, Moskafun
Zincirinden kurtulsun.

M.E. Yurdakul

Ey İğnem Dik
İlk nineler ecdatla bir Tanrıya tapmış-
lar.

İlk aleli ocağı,
İlk hakanlar tahtına kurulduğu otağı;
Erleriyle birlikte ter dökererek yapmışlar.
Eğer erkek demirse, kadın dahi atestir;
onu askla, ümitle ısıtıp güneştir.
Kadınlarsız memleket öçten, kinden mah-
rumdur;

Düşmanların önünde ölümlere mahkum
dur.

Ben doğduğum vatana sonsuz yıllar
dilerim.

İsterim hayatta hür acular gözlerim;

Ay yıldızlı bayrağın,
Kurlarının altında saadetle kapanmış

Su mübarek toprağın,
İler çocuğu Türân'ın rikkisiyle sal-
tansen.

Bunun için bende iş görecektir kuvvet var,
Kılıçların yanında iğnelerde parıldar

Lâkin ey kalb, ey benim genç göğsümde
çarpınan!

Ey altından taçların üstündeki elmas-
tar;

Osil olan Türk kalbi!

Vatan senin askından büyük bir şey
gözetmez.

Yirmi yasan askı mı? Ben bu şeyden
uyğum;

Türân için yaşamak,

Genç ruhumu erkemin rüyasıyla ok-
şamak,

Ümit etmek inanmak işte benim ha-
yatım.

Bana ana yurtlardan iniltileler gelin-
ken.

Mümkün mü ki dünyanın sefa-
sından bu gün ben,

Musren meşhur kadını gibi zerk ala-
yım;

Bir sedefli rübabla askerimi çala-
yım.

Büyük Türklük... bu bana saadetler
sacıyor.

Sanki bana her gece,

Gökten inen ilahi melek gibi gizlice;

Şekiz yeşil cennetin kapısını açıyor:

İşte güzel Kafkaslar, kerk saraylı kayan-
lar;

İşte Ceyhun suları, altın Tehriş bağ-
ları,

Gümüş Baykal gölleri, Zümrüt Altay
dağları.

Burda her yer mor sünbül, sarı çiçek
kokulu.

Bu ellerde bir çoban kıy olmak ne mutlu!
Ey sevgili Türânım!

Gözlerimden kaybolma güneşlerin parla-
ğıyluyar bil vicdanım, [sen;

Nyâğımın altında keuselerin çağlasın.

Bu uğurda günlerim, gecelerim senindir
Parmaklarım, göz nurum, alın terim

senindir.

Ey Ağuzun genç nesli, ey Osmanın as-
keri!

Ey kâflara at süren,
Ey bastığın yerlere hürriyeti götüren
Sektun kalbli ordumuz rüçhâr gibi
ileri!

Bu gün senin ardında yardım için biz
varız;
Hepimizde astesli ve imanlı kılavuz;
Biz de büyük dileğe ömrümüzü nehr et-
tik;

Kalbimize zaferi ve ölümü öğrettik.
And içtik ki dânenegün güne dek,
Bütün gençlik, kadınlık sana hizmet
edecek;

Türkân yüzlü güzeller,
Sün lerce, ruhlarda büyük aşklar
yakacak;

Gül koparan nur eller,
Başur larca kanayan yaralara ba-
kacak;

Her kıy büyük Tûrana ya sormalı bir
sancak
veyahut ki kendine kanlı kefen ya-
pacak!

Ey iğnem dik! Bekere
giyecekler yetiştir;
Sınırdaki ırlere
Hizmet ajiz bir istis.

Ey iğnem dik! Bictiğim ay yıldızlı Al-
bayrak,
Bütün Tûran iline gölgesini yayacak!...

M. E. Y.

Yüreklerdeki Yara

Bana dünyada ne yer kalırsın emin ol,
ne de yar;
Ararım göçmek için başka zemin, başka
dişer.
Bunalar ruhum ister bir uyan baykuş
sefer,
Yaşamaktan ne çıkar günlerim oldukça
heceler.
Bir güler çehre seyip güldüğü yoktur
yüzümün,
geceden farkını görmüş değilim gün-
düzümün.

Yaklarım taşları, toprakları: İzler,
kan izi...
Yurdumun kan kokuyor masmar
uzanmış denizi.
Tüster iç bes baca, kalmış o da sey-
rek seyrek,
Asına bir yuma olsun sezebilsem
dişerek.
Dokunurken duyurum, gözlerimin

şandığini;
Sarası afakımı binlerle sıcak küllü zıfını
Ne o gömgeğök dereler var, ne o zümüt
dağlar,
Ne o çıldırmuş skinler, ne o çakır bağ-
lar.
Yurdu bastan başa viraneye dön-
müş Türkün;
Çünkü sen, şatır olacaklar yatıyor yerde
bu gün.

Hani cüncileri şahin gibi ceylan kova-
lar,
Köpürür, dalgalanır yemyesil engin
ovalar?
Hani tarihi soruldukça mevahis
söyleriz
Kahramanlar yetişen, toprağı zengin
köyler?
Hani ormanlar gibi afaki desen my-
raklar,
Hani atlar gibi sakrayı esen ku-
raklar?

İlani ay parçası kışlar ki kosar,
aynandı?
İlani dağ parçası milyonda baha-
du vardı.

Bu gün artık biri yok; hepsi masal,
hepsi yalan,

Bir onulmaz yaradır yüreklerde
kalan

M. Şkiif Ersoy

ÖVÜNÇ

İstanbulun fetih yılı: Bir dört-yüz elli üç
Bilmez bugün Türk eli neymiş savasta güç.

Elbet hatırlar erkemi, kaptukça furtuna,
Karpatlardan yamaçları, kutsal nehir: Tuna.

Sultan Süleyman ülkesi: Mert Engürü, Bücdü,
Ecdadının secdasını elbette öyleyin.

Kurmuş bu yurdu ceddinin erkek iradesi,
Gelip yapardı fethini geldikçe vadesi.

Kıbrıs, Rodos, Girit, Mısır, Bağdat, Misir,
Tunus!

Tarihin semasında hep yıldız aldunuz.

Atranto mürasına derlerken Avrupa,
Duymuştu kavgı nâramı kaç muhteris papa.

İslam, Lâtin, Firenk, Cineviz, her silah tutan
Titreirdi «Allah Allah»! duydukları
korkular!

Gördükçe Barbarosları akını güver-
teye,
Düsmenin açardı yelkeni; Tâ garba, Septeye.

Kâfir hilâlî yılmaya beserse gizli tunc,
Türkler kosardı kauguya caskun, yarı-
lin kelic!

Ceddin' getirdi yüz yüze magripile
masrıkı,
Ceddin geçirdi tarihe bir « Mercüi Da-
baki »

Geçmişti ceddin üstüne onkes diyarın
ağ,
Ceddin kapattı devrini ey köhne
ortacağ!

Aucunda Türkün aldumu bir süngü,
bir pala
Artık olup bitenleri almaz bu hav-
sala.

Tarihin öz incisi, sâhane Calduvan;
Dünya bilir, o hamlede kimlerdi
salduvan!

Kostantaniyye, Kassa, Mahaz, Harma,
Nigbali,
Bizden geçes zâferleus en muhtasem
yolu!

Eduip Ryel

ANTOLOJİ

DEFTERİ

1966-1967 Ders Yılı

Öğretmen: NEJDET SANÇAR

Gürbüz Mızrak

Nu: 445

Sınıfı: 6-Fen-C

Okulu: Gazi Lisesi